

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Komparativní analýza české a italské úpravy pracovního poměru a příslušné právní terminologie
Diplomantka: Gabriela Vlčková
Pracoviště: Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích
Vedoucí práce: JUDr. Mgr. Ivo Petřů, Ph.D.
Rozsah: 58 stran vč. bibliografie a vlastních příloh.

V předkládané práci si diplomantka stanovila za cíl porovnat italskou a českou úpravu pracovního práva a konfrontovat také příslušnou právní terminologii. Pro svou práci využila především primární právní dokumenty (Zákoník práce, Codice civile) a v české části také sekundární literaturu (zejm. Bělič, Galvas).

Autorka nejprve předkládá stručný historický úvod do právní úpravy pracovně-právních vztahů v obou zemích (kap. 1) a následně podrobněji představuje aktuálně platné druhy pracovně právních vztahů (kap. 2). Ve třetí kapitole pak konfrontuje podmínky vzniku a zániku pracovního poměru v obou zemích, přičemž se opírá mj. i o diplomovou práci Ivony Mrázkové z PF MU v Brně (2009). Jádrem práce je kapitola čtvrtá (s. 43-47), kde autorka oba právní systémy skutečně konfrontuje a pokouší se vystihnout hlavní rozdíly v jednotlivých úpravách: porovnává např. formy zaměstnání mimo hlavní pracovní poměr a nalézá věcné shody mezi typy smluv, které jsou v obou zemích různě pojmenovány (např. *dohoda o provedení práce* vs. *pracovní smlouva na zadaný projekt*). Tato část práce, třebaže věcně nemůže jít příliš do hloubky, je zpracována kvalitně. Naproti tomu povrchně a metodologicky neadekvátně je pojata kapitola pátá, věnovaná rozboru příslušné právní terminologie: místo aby diplomantka vyšla z věcných analýz čtvrté kapitoly a podala odůvodněné návrhy pro české ekvivalenty italských právních termínů, omezila se pouze na citování dostupných překladových slovníků.

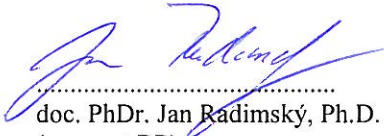
Soudím, že v práci nejsou dotazeny některé konkrétní problémy – např. vymezení klíčových pojmů *pracovní poměr* vs. *pracovní smlouva* a jejich italské ekvivalenty; viz k tomu s. 8¹, 16 a 43². Zdůvodnění by si zasloužily i některé terminologické volby – např. *učňovská smlouva pro vysokoškolské vzdělání a výzkum* (s. 25), když v českém kontextu se učňovským školstvím rozumí střední stupeň vzdělávací soustavy.

Závěry práce rámcově syntetizují hlavní odlišnosti v obou zkoumaných právních úpravách a jsou poměrně zdařilé. Nerozumím jen tomu, proč za největší rozdíl v obou právních úpravách vidí odlišné právní prameny (Codice civile vs. Zákoník práce), což je rys z věcného hlediska druhořadý.

Po formální stránce práce splňuje náležitě předpoklady. Závěrečný terminologický slovníček (s. 52) je velmi stručný, bibliografii (s. 57-58) by bylo vhodné řadit abecedně a u internetových zdrojů uvádět všechny údaje vyžadované citační normou (s. 58). V italském resumé (s. 55-56) je celá řada chyb: např. *regolazione* nelze použít ve významu *právní úprava*, it. *regolamento*; velmi časté jsou chyby ve slovosledu (*il italiano contratto a progetto*), ve shodě adjektiv, příčestí a členů, atp.

Závěr:

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím jako velmi dobrou.

doc. PhDr. Jan Radimský, Ph.D.
(oponent BP)

V Českých Budějovicích, dne 21. ledna 2013

¹ Do italské části zařadím vedle pracovního poměru i různé typy pracovních smluv.

² Co se týče italských pojmů, tato právní úprava zná oproti české právní úpravě pouze označení *contratto* (smlouva), jímž označuje jak pracovní poměr, tak pracovní smlouvu. Proto pro mě bylo zpočátku značně obtížné se v tomto rozdělení zorientovat.